

(...) 4/19

UZASADNIENIE

L. T. domagał się zasądzenia na swoją rzecz od M. K. alimentów po 600zł m-cznie (k. 2).

M. K. zażądała oddalenia tego powództwa w całości (k. 14).

Sąd ustalił co następuje:

M. K. jest córką L. T..

dowód – k. 5 asc

Obie strony niniejszego procesu, w tym powód, były w nim od początku reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników z wyboru.

dowód – okoliczność niesporna

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik L. T. podał, że klient jest po prawomocnym rozwodzie z żoną J. T. – matką pozwanej, co w ocenie strony powodowej stanowiło podstawę domagania się alimentów od samej pozwanej.

dowód – k. 2-3 uzasadnienie pozwu

Na rozprawie 24 stycznia b.r. pełnomocnik pozwanej zarzucił stronie powodowej, że podała Sądowi nieprawdę w kwestii prawomocności rozwodu L. T..

W związku z tym podniósł, że obowiązek alimentacyjny wobec powoda ciąży nadal w pierwszej kolejności na jego żonie, a matce pozwanej.

dowód – k. 11 protokół

Pełnomocnik powoda w odpowiedzi potrzymał twierdzenie o prawomocności wyroku rozwodowego.

dowód – k. 11 protokół

Celem zweryfikowania kwestii prawomocności wyroku rozwodowego rodziców pozwanej Sąd m.in. postanowił zwrócić się o stosowną informację do Sądu Okręgowego w Kaliszu.

dowód – k. 11v postanowienie

Z informacji tej wynikało wprost, że wyrok w sprawie rozwodowej powoda IC 1790/17 jest dalej nieprawomocny, gdyż wpłynęła w niej apelacja.

dowód – k. 24 notatka urzędowa

W międzyczasie pełnomocnik powoda wniósł o zawieszenie postępowania w niniejszej sprawie do czasu prawomocnego zakończenia sprawy IC 1790/17.

dowód – k. 19 pismo procesowe

Pełnomocnik pozwanej zażądał oddalenia tego wniosku, wytykając stronie powodowej brak należytej staranności w wytoczeniu powództwa przeciwko pozwanej. Wskazał także na brak przesłanek zawieszenia postępowania przewidzianych w art.177§1pkt.1kpc.

dowód – k. 26-27 pismo procesowe

Sąd zważył co następuje:

Stosownie do art.128kro obowiązek alimentacyjny obciąża m.in. krewnych w linii prostej. Zgodnie zaś z art.129§1-2kro, wspomniany obowiązek obciąża zstępnych przed wstępnymi, a wstępnych przed rodzeństwem, przy czym krewnych w tym samym stopniu - w częściach odpowiadających ich własnym możliwościom zarobkowym i majątkowym.

Istotną korektę w zakresie kolejności omawianego obowiązku wprowadzają przepisy art.23, 27 i 130kro. Wynika z nich wprost, że obowiązek alimentacyjny jednego małżonka do dostarczania środków utrzymania drugiemu małżonkowi, w tym nawet po prawomocnym rozwiązaniu, unieważnieniu małżeństwa albo po orzeczeniu separacji, wyprzedza obowiązek alimentacyjny krewnych tego małżonka, a więc także jego dzieci.

Powyższe ma kluczowe znaczenie w świetle treści art.132 kro, który stanowi, że obowiązek alimentacyjny zobowiązanego w dalszej kolejności powstaje dopiero wtedy, gdy nie ma osoby zobowiązanej w bliższej kolejności, albo gdy osoba ta nie jest w stanie zadośćuczynić swemu obowiązkowi, lub gdy uzyskanie od niej na czas potrzebnych uprawnionemu środków utrzymania jest niemożliwe, czy połączone z nadmiernymi trudnościami.

Jak ustalił Sąd w niniejszej sprawie, rozwód powoda jest w dalszym ciągu nieprawomocny, a zatem istnieje dalej osoba zobowiązana w pierwszej kolejności do jego alimentacji, a jest nią żona powoda – matka pozwanej.

Skarżąc pozwaną o alimenty w imieniu klienta, pełnomocnik powoda nie wskazał nawet w uzasadnieniu pozwu jakichkolwiek okoliczności faktycznych wskazujących na możliwość zaistnienia w niniejszej sprawie którejkolwiek z pozostałych przesłanek opisanych w art.132kro, tj. niezdolność zadośćuczynienia przez żonę powoda swojego obowiązkowi alimentacyjnemu wobec niego, albo niemożność czy nadmierną trudność w uzyskaniu przez powoda na czas od swojej żony niezbędnych jemu środków utrzymania (por. k. 2-3).

Pełnomocnik powoda ograniczył się w tej mierze do podania okoliczności mających sugerować pozostawanie przez klienta w niedostatku. Tymczasem przesłanka niedostatku osoby uprawnionej do alimentów, wymieniona w art.133§2kro, stanowi przesłankę wtórną wobec przesłanek z art.132kro.

Takie same stanowisko zajął pełnomocnik powoda na rozprawie w dniu 24 stycznia b.r., na której również ograniczył się do przytoczenia okoliczności mających świadczyć o niedostatku klienta, podtrzymując przy okazji twierdzenie z pozwu o rzekomej prawomocności wyroku rozwodowego powoda (zob. k. 11).

Niezależnie od tego Sąd zwrócił uwagę, że strona powodowa nie dołączyła nawet do pozwu, ani nie przedstawiła na dalszym etapie niniejszego procesu, odpisu wyroku rozwodowego L. T.. Pełnomocnik wyżej wymienionego nie wyjaśnił też Sądowi, czy i z jakim skutkiem jego klient domagał się w ogóle dla siebie alimentów od żony w sprawie rozwodowej, a jeśli nie skorzystał z takiej możliwości prawnej, to dlaczego.

W ślad za tym Sąd podzielił zasadność stanowiska pełnomocnika pozwanej o braku podstaw faktycznych i prawnych do żądania od niej przez powoda alimentów na swoją rzecz, a co najmniej oczywistej przedwczesności wniesienia powództwa w tym zakresie.

Jak trafnie zauważył pełnomocnik pozwanej, powództwo to zostało wniesione niejako „na zapas”, o czym świadczy chybiony wniosek strony powodowej o zawieszenie postępowania w niniejszej sprawie do chwili uprawomocnienia się wyroku rozwodowego, złożony po ustaleniu przez Sąd, że wyrok ten jest nadal nieprawomocny.

Mając zatem na uwadze wszystkie przytoczone powyżej okoliczności, na podstawie art.132kro w zw. z art.23, 27 i 130kro należało orzec jak w punkcie 1 wyroku z 19 marca 2019r. (k. 48), zaś na podstawie art.177§1pkt.1kpc – jak w postanowieniu z tej samej daty (k. 47).

O kosztach sądowych w sprawie (pkt. 2 wyroku jak wyżej) rozstrzygnięto w oparciu o art.96ust.1pkt.2, art.113ust.1 Ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, natomiast o kosztach zastępstwa adwokackiego (pkt. wyroku) stosownie do art.98§1kpc.